

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci žalobce: **KAUFLAND Česká republika v.o.s., se sídlem 169 00 Praha 6 – Břevnov, Bělohorská 2428/203, IČ 25110161**, zast. Mgr. Blankou Doležalovou, právníkem oblasti Recht & Compliance, Kaufland Česká republika v.o.s., Praha 6, Bělohorská 2428/203, proti žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát, se sídlem 603 00 Brno 3, Květná 15**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2016, čj. SZPI/AC651-21/2016

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žaloba směřuje proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2016, čj. SZPI/AC651-21/2016, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu Hradec Králové, ze dne 26. 4. 2016, čj. SZPI/AC651-17/2016, ve znění opravného rozhodnutí čj. SZPI/AC651-18/2016 ze dne 29. 4. 2016. Rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta 300.000,- Kč, náklady laboratorního rozboru ve výši 16.545,- Kč a náklady správního řízení ve výši 1.000,- Kč, celkem tedy částka 317.545,- Kč.

Z rozhodnutí orgánu I. stupně plyne, že v dané věci byla žalobci uložena pokuta 300.000,- Kč podle § 17 odst. 11 písm. d) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích (dále jen zákon č. 110/1997 Sb.), když bylo kontrolou dne **16. 10. 2015** v provozovně žalobce v Hradci Králové zjištěno uvedení na trh **41 kusů potravin Med květový Včelpo** á 900 g. Tato byla nevhodná k lidské spotřebě z důvodu kontaminace farmakologicky účinnými látkami, když ze Zkušebního protokolu č. 163771/15 a Závěrů analýzy vzorků z 12. 11. 2015 tato potravina obsahovala látky **streptomycin, sulfamidin, sulfathiazol**. Dále dne **25. 8. 2015** bylo žalobcem odebráno a uváděno na trh dalších **3319 kusů potravin Med květový Včelpo** á 900 g, která byla z uvedených důvodů nevhodná k lidské spotřebě pro kontaminaci farmakologicky účinnými látkami, tedy, došlo k naplnění skutkové podstaty správního deliktu, uvedené v ust. § 17 odst. 1 písm. p) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích (dále jen zákon č. 110/1997 Sb.), neboť došlo k porušení **čl. 14 odst. 2 písm. b) a odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002**, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin.

Farmakologicky účinné látky streptomycin, sulfadimidin a sulfathiazol nejsou pro med klasifikovány dle čl. 14 odst. 2 písm. a), b), ani c) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, když pro ně není v případě medu stanovena úprava v čl. 1 a tabulce č. 1 přílohy Nařízení Komise (EU) č. 37/2010 o farmakologicky účinných látkách a jejich klasifikaci podle maximálních limitů reziduí v potravinách živočišného původu, ani pro ně nebyla stanovena referenční hodnota ve smyslu čl. 23 písm. b) nařízení č. 470/2009. Potravina se nepovažuje za bezpečnou, je-li považována za nevhodnou k lidské spotřebě. Nevhodná k lidské spotřebě pak je, jestliže je s ohledem na své zamýšlené použití nepřijatelná pro lidskou spotřebu z důvodu kontaminace cizorodými látkami nebo z důvodu hniloby, kažení nebo rozkladu. Napadené rozhodnutí žalovaného připomíná, že za správní delikty lze takto uložit pokutu až do výše 50 milionů korun. Odkazuje současně i na Stanovisko Státního zdravotního ústavu ze dne 30. 11. 2015, čj. 431/2015, podle kterého „nedovolené použití antibiotik a sulfonamidů k léčbě včel má vztah k ohrožení veřejného zdraví, a to ve smyslu podpory vzniku antibiotické rezistence, která vede zprostředkovaně k fatálním koncům v případech léčby některých těžce nemocných pacientů“.

Ve včasné žalobě je namítána nezákonnost, spočívající ve věcné a právní nesprávnosti a nesprávném právním posouzení věci, žalobce má za to, že rozhodnutí žalovaného nemají náležitosti stanovené zákonem a jsou nepřezkoumatelná. Uložená pokuta je nezákonná, když za stejný správní delikt byla již uložena jiným rozhodnutím a byla tak porušena zásada ne bis in idem. Žalobce byl přitom potrestán, ačkoliv prokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které na něm bylo možno požadovat pro zabránění porušení právní povinnosti, za delikt tak neodpovídá. Uložená pokuta je navíc zcela zjevně nepřiměřená. Žalobce je přesvědčen, že všem jeho námitkám již mělo být vyhověno v průběhu odvolacího řízení, své odvolání činí součástí žalobního návrhu.

K porušení zásady ne bis in idem žalobce uvádí, že byl potrestán za to, že uváděl na trh potravinu nevhodnou k lidské spotřebě, tedy nebezpečnou, jednalo se o potravinu – med (několik jeho druhů a šarží), dodanou jedním stejným výrobcem. Ve vzorcích této potravině odebraných inspektory žalovaného na obchodních provozovnách žalobce bylo laboratorně zjištěno, že nevyhovují ve znaku reziduí antibiotik. Dále žalobce připomíná, že za totožný správní delikt potrestal žalovaný žalobce

- rozhodnutím Inspektorátu SZPI v Praze dne 22. 4. 2016, kdy uložil pokutu 300.000,- Kč,

- rozhodnutím Inspektorátu SZPI v Ústí nad Labem dne 22. 4. 2016, kdy uložil pokutu 640.000,- Kč,
- rozhodnutím Inspektorátu SZPI v Brně dne 20. 4. 2016, kdy uložil pokutu 3,020.000,- Kč,
- rozhodnutím Inspektorátu SZPI v Olomouci dne 11. 4. 2016, kdy uložil pokutu 810.000,- Kč.

Žalobce tak byl za jeden delikt potrestán pětkrát a pokuta činí celkem částku 5,070.000,- Kč. Totožnost skutku je žalovaným odmítána s tím, že s ohledem na místní příslušnost různých inspektorátů nebylo možné o všech nevyhovujících medech, byť jednoho výrobce a v některých případech shodných šarží, rozhodnout ve společném řízení a že společné řízení nebylo žalobcem navrhováno. Žalobce má za to, že je právní otázkou posoudit, zda se jednalo o delikt trvající či pokračující. Normy správního práva institut pokračujícího deliktu neupravují. Nejvyšší správní soud však dovodil možnou aplikaci pravidel trestního práva, a to v rozhodnutích ze dne 16. 4. 2008, čj. 1 As 27/2008 a ze dne 17. 7. 2014, čj. 9 Afš 55/2013. V této souvislosti pak žalobce odkazuje na ust. § 116 zákona č. 40/2009 Sb., (dále jen „trestní zákoník“), a popisuje nutnost současného naplnění skutkové podstaty stejného deliktu, souvislosti časové a v předmětu útoku, stejného způsobu provedení a jednotného záměru pachatele u pokračování protiprávního jednání více útoky. Dle všech rozhodnutí mělo dojít k naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle § 17 odst. 1 písm. p) zákona č. 110/1997 Sb., porušením čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002, a to uváděním na trh potravin med od výrobce Včelpo, spol. s r.o., která nebyla bezpečná z důvodu kontaminace farmakologicky účinnou látkou. Byla tak naplněna skutková podstata stejného deliktu. K časové souvislosti a předmětu útoku žalobce uvádí, že od března do listopadu 2015 odebíral od jediného výrobce med kontaminovaný farmakologicky účinnou látkou, který prostřednictvím svých centrálních skladů dále jednotlivými přepravami distribuoval v rámci svého řetězce na obchodní provozovny, kde je dále skladoval a nabízel k prodeji až do opatření – zákazu uvádění na trh. Byla tak naplněna podmínka časové souvislosti, ale i stejný či obdobný způsob provedení. Žalobce považuje za nerozhodné, že se jednalo o několik druhů medů několika šarží. Z veřejně dostupných informací totiž plyne, že ke kontaminaci medů mělo dojít na základě jednání neznámého pachatele, který byl veden jednotným záměrem a přimíchal kontaminovaný med do medu nekontaminovaného. Ve věci probíhalo šetření žalovaného a Státní veterinární správy a je možné vyžádat zprávu o těchto šetřeních u výrobce. K jednotnému záměru pak žalobce uvádí, že se jedná o specifikum v tom směru, že u právnických osob je vyloučeno posuzování míry zavinění, odpovědnost je objektivní. S odkazem na judikaturu NSS žalobce má za to, že jednotný záměr v dané věci postačí. Ani trvající delikt pak není upraven, zde rovněž s odkazem na trestní právo je základem trvajícího deliktu udržování deliktního stavu, toto ponechává žalobce na úvaze soudu.

Žalobce vynaložil veškeré úsilí, které lze na něm požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil a za delikt proto neodpovídá. Odkazuje přitom na § 17i odst. 1 zákona č. 110/1997 Sb., uvádí, že vycházel z toho, že předmětné medy byly vyráběny v době platnosti mnoha certifikátů a značek kvality (vč. značky Klasa) a rovněž vycházel z prohlášení ministra zemědělství z 20. 5. 2016, podle něhož mají kvalitu potravin garantovat kontrolní orgány státu a není tak důvod, proč by obchodní řetězce měly mít nějaké vlastní auditní orgány, které by kontrolovaly speciálně kvalitu zboží od dodavatelů. V neposlední řadě žalobce poukazuje na zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, zde pak na jeho přílohu 5 a bod 1, upravujícím sankcionování jednání odběratele, pokud „vyžaduje provedení kontroly výrobních prostorů dodavatele, ať již přímo nebo třetí stranou, včetně požadování rozborů a zkoušek výrobků v době platnosti oprávnění k výrobě

vydaného příslušnou státní autoritou nebo akreditovanou osobou, s výjimkou výroby pod vlastní značkou obchodníka, pokud tento na sebe přebírá odpovědnost výrobce a kontrolu provádí na vlastní náklady“. Žalobce zde vycházel z toho, že kvalitu garantuje Státní veterinární správa a další orgány státní správy a že v rámci celého dodavatelského řetězce bylo deklarováno dodržení všech zákonných požadavků, že u dováženého medu byly prováděny kontroly Státní veterinární správou a nebyly zjištěny nedostatky. Kontrolní orgány státu uvedly, že v dané kauze Včelpo udělaly maximum, pokud tedy nedokázaly zabránit uvedení předmětného medu na trh, není možné ani na žalobci požadovat, aby s nižšími možnostmi tomuto zabránil. Žalobce poukazuje na statistiku článku „Antibiotika v medu: pokračování kauzy Včelpo“, kde se uvádí, že Státní veterinární správa otestovala v letech 2012 až 2014 průměrně 321 vzorků medu ročně, SZPI pak 47. Z vyjádření Českého svazu včelařů pak plyne, že ve srovnatelném období činila produkce medu cca 8.000 tun ročně a cca 2.000 tun se navíc dovezlo. S poukazem na průměrné balení medu vychází počet kontrolovaného množství medu na zcela zanedbatelné množství balení (vyjádřeno v setinách, tisícinách procenta). K tomu srovnává žalobce své nastavení systému kontroly potravin dle ročního plánu analýz, kontroluje zejména, zda kvalita zboží odpovídá legislativě, dohodnuté specifikaci a deklaraci na obale a v případě pochybení okamžitě jedná s dodavatelem o nápravě, případně stahuje zboží z prodeje a může dojít i k přerušení spolupráce s dodavatelem. Ani tak však nemůže testovat všechny potraviny a nelze to od něj ani požadovat, testování všech šarží medu od dodavatele Včelpo by v rozhodném období činilo náklady několik milionů korun. Ve svém kontrolním mechanismu vycházel žalobce mj. ale i z analýzy rizika, tedy z toho, že čeští včelaři antibiotiky neléčí a do kauzy Včelpo ani nebyly žádné případy přítomnosti antimikrobiálních látek v medu zaznamenány. Byl současně přesvědčen i o tom, že dozorové orgány provádějí kontrolu řádně. Z tiskové zprávy Státní veterinární správy ze dne 11. 2. 2016 pak plyne, že tato nařídila dodavateli Včelpo spol. s r.o. stažení všech šarží medu, v nichž byla zjištěna rezidua antibiotik, až na základě provedených testů. Stejně tak se choval žalobce, který se domnívá, že kontrolní orgány se snaží na něho odpovědnost za kauzu Včelpo přenést. Z ustanovení výše uvedeného (viz zákon č. 395/2009 Sb.) pak plyne, že by musel provádět rozbor a zkoušky výrobků v době platnosti oprávnění na vlastní náklady, o výrobky, vyráběné pod vlastní značkou žalobce se nepochybně nejednalo. Národní značku KLASA uděluje ministr zemědělství od r. 2003 mimořádně kvalitním potravinářským a zemědělským výrobkům, tuto získává výrobce na tři roky. Međm společnosti Včelpo byly vydány i jiné certifikáty kvality.

Žalobce cituje z vyjádření společnosti Včelpo, spol. s r.o., že surovina (včelí med) pro přímou výrobu některých dotčených šarží výrobků (hlavně produktů s avizovaným původem medů ze zemí EU a mimo EU) byla nakoupena v České republice zpracovatelem – společností Včelpo od českého dodavatele, společností MILA s.r.o., se sídlem Průhonice, Jitrocelová 760. Tato dodala na trh EU med – jako produkt živočišného původu, u něž deklarovala a laboratorními rozborů prokazovala plný soulad vlastností produktu s legislativou ČR pro prodej a zpracování daného produktu. Zboží s deklarovaným původem z Ukrajiny vstoupilo ve 22 případech do prostoru Evropské unie přes hraniční přechody v Polsku, kde orgány Polské republiky musely provést odběr vzorků každé dodávky a podrobit je kontrole na přítomnost zakázaných látek. Zboží bylo v České republice procleno Celním úřadem v Humpolci, u něž Státní veterinární správa provádí mj. také kontroly zboží živočišného původu. Pokud by pak ve vzorcích byl zjištěn výskyt nepovolených látek, musel by tento být zachycen včas v systému rychlého varování pro potraviny a krmiva (Rapid Alert System for Food and Feed – RASFF), který funguje na základě Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky

potravinového práva, a na základě Nařízení Komise (EU) č. 16/2011, kterým se stanoví prováděcí opatření k systému rychlé výměny informací pro potraviny a krmiva. Takové zboží by vůbec nemělo být v ČR procleno a společnost by ho jako výrobce neměla na trhu v ČR mít vůbec možnost nakoupit. Státní zemědělská a potravinářská inspekce je národním kontaktním místem v systému rychlého varování. Mezi odběrem vzorku v Polsku, proclením v ČR a dodávkou zpracovateli medu – společnosti Včelpo, uběhlo více jak 6 dní a v uvedeném systému žádná výstraha evidována nebyla. SZPI a Státní veterinární správa mají za úkol provádět kontroly dodávaného zboží, vůči dodávce 22 kamionů medu v průběhu několika měsíců od dodavatele MILA s.r.o. žádných výhrad či upozornění nebylo. Zpracovatel a výrobce potravin Včelpo, spol. s r.o., spoléhaje na deklarovanou a orgány veřejné moci států Evropské unie prověřenou nezávadnost dodávaného zboží v dobré víře tyto produkty živočišného původu zpracoval, aniž by měl mít důvod pochybovat o jejich nevyhovujících vlastnostech a ve stejné dobré víře zboží uvedl na trh a dodal společnosti Kaufland Česká republika, v.o.s. Podle stanoviska Státního zdravotního ústavu nedosahovaly zjištěné koncentrace zakázaných látek hodnot, při nichž by mohlo dojít k nepříznivým zdravotním následkům u spotřebitelů. Ze správních spisů Krajské veterinární správy, Státní veterinární správy pro Jihomoravský kraj sp. zn. SVS/2016/020151-B (navrženy jako důkaz) pak lze zjistit, že tvrzené nedostatky nebyly při dovozu medu kontrolními orgány zjištěny, což žalobce považuje za zásadní pro posouzení míry jeho odpovědnosti za vytýkaný nedostatek. K tomu pak žalobce připomíná stanovisko ministra zemědělství, který se pozastavoval nad tím, že by měl mít obchodní řetězec nějaké své auditní orgány, když stát prostřednictvím vlastních kontrolních orgánů má kvalitu zboží od dodavatelů garantovat. Žalobce na základě uvedených skutečností považuje rozsah svých povinností v daném případě za nejasný a nesrozumitelný, tedy, u potravin, u nichž lze dodržení požadavků zjistit pouze laboratorními testy. Jasně vymezení povinností a odpovědnosti je přitom jedním ze základních ústavních principů.

I bez dalšího pak žalobce považuje uloženou pokutu za zcela nepřiměřenou, když původci – výrobci dotčeného medu – byla dle veřejně dostupných informací uložena pokuta v celkové výši 1,2 milionu Kč, žalobci spolu s dalšími rozhodnutími však 5.070.000,- Kč. Vzorky medu nevyhověly ve třech sledovaných analytech, a to jak u výrobce, tak u žalobce, co do množství výrobků a způsobených následků jsou pak tyto u výrobce nesrovnatelně závažnější, SVS u něho pozastavila 115 tun medu. Doposud nejvyšší sankcí, kterou žalovaný uložil, je pokuta ve výši 5 milionů Kč, uložená v souvislosti s metanolovou aférou a žalobce považuje za nezpochybnitelné, že jemu vytýkaná pochybení nelze stavět na roveň takového jednání. Jednalo se o smrtící dávky metanolu a z předložených článků je i patrné, že šlo o kriminální čin.

Ze všech výše uvedených důvodů žalobce navrhuje zrušení obou rozhodnutí, ve věci vydaných.

Dne 2. 12. 2016 podal žalovaný správní orgán písemné vyjádření, v němž uvedl, že svůj postup při vydávání rozhodnutí ve věci považuje za správný, důvody pro zrušení rozhodnutí orgánu I. stupně shledány nebyly. Žalovaný je přesvědčen, že se všemi námitkami žalobce zabýval dostatečně a nepoškodil jej na právu na řádné projednání věci. K námitce žalobce na porušení zásady „ne bis in idem“ žalovaný podotýká, že žalobce nikterak nepopírá, že uváděl na trh potravinu (Med květový Včelpo á 900 g, DMT: 21. 8. 2018), která obsahovala farmakologicky účinné látky a tudíž nebyla vhodná k lidské spotřebě. Žalovaný tak považuje tuto část za nespornou a pro danou věc směrodatnou. Žalobcem zmíněná další správní řízení, která žalovaný řešil a která se týkala rovněž potravin medu, do probíhajícího řízení nelze zahrnout, neboť se jednalo o jiné potraviny – medy jiného druhu, případně šarže (tj. potraviny vyrobené nikoliv za stejných podmínek), které žalobce uváděl na trh. Zde pak

žalovaný podrobně uvádí jednotlivá DTM v dalších řízeních, s tím, že se jednalo o Dědečkův med, Český med Tradice – Kvalita, Med lipový Včelpo, Med květový lipový, Med květový lesní, Dědečkův med - med květový, Dědečkův med – med květový lesní. Žalovaný má za to, že v předmětné věci postupoval správně, jednalo se o Med květový Včelpo, DMT: 21. 8. 2018, přičemž ve vztahu k této potravíně – druhu a šarži – bylo konstatováno, že není vhodná k lidské spotřebě, a za uvedenou potravinu (vč. druhu a šarže) nebyl žalobce krom napadeného rozhodnutí nikterak trestán. Místně příslušný správní orgán řešil v souvislosti s touto potravínou tedy jeden správní delikt žalobce a odmítá proto, že by se jednalo o porušení zásady „ne bis in idem“. Správní orgán pak dostatečně zvažoval na str. 9 svého rozhodnutí i otázku pokračujícího případně trvajícího správního deliktu. K námitce trvajícího deliktu uvádí, že v daném případě o nepřetržitém uskutečňování skutkové podstaty nelze hovořit, když jednotlivé medy byly účastníkem řízení uváděny na trh v různém časovém období zcela nezávisle na sobě. Nejedná se tak o kontinuální jednání účastníka řízení, kterým by byl protiprávní stav udržován. K pokračujícímu deliktu pak žalovaný podotýká, že v dané věci není naplněna podmínka jednotného záměru pachatele, neboť tím se rozumí stav, kdy pachatel již od počátku zamýšlí alespoň v nejhrubších rysech i další útoky a tyto jednotlivé útoky se jeví jako postupné realizování tohoto jediného záměru. Při pokračujícím deliktu je rozhodný jednotný záměr pachatele (účastníka řízení), nikoliv třetí osoby (tedy ani neznámého pachatele, který měl dle tvrzení žalobce přimíchávat kontaminovaný med do medu nekontaminovaného). Žalovaný pak uvádí, že na str. 16 napadeného rozhodnutí neuváděl žalobní námitkou napadené odůvodnění, že za dostačující zjištění jednotného záměru považoval to, že žalobce si byl vědom své zákonité povinnosti uvádět na trh pouze bezpečné potraviny, avšak spoléhal na to, že medy pocházejí od spolehlivého výrobce a prošly kontrolou státních orgánů. Považuje pak za zcela sporné, zda jednotný záměr lze shledat v případě deliktů nedbalostních, resp. takových, u kterých se zavinění vůbec nevyžaduje. Jednotný záměr žalobce nelze dle žalovaného vysledovat vůbec. V napadeném rozhodnutí není otázka souběhu správních deliktů řešena, jednalo se o správní delikt samostatný, kterého se žalobce dopustil uváděním předmětného medu (druhu a šarže) na trh a který byl projednáván místně příslušným správním orgánem. Žalobcem citovaná judikatura jednak není pro danou věc zcela případná, řeší zcela jiné okolnosti v rámci zcela odlišné oblasti státní správy, jednak žalovaný se tím, zda se jedná o pokračující či trvající správní delikt zabýval dostatečným způsobem.

K námitce žalobce o vynaloženém veškerém úsilí, které na něm bylo možné požadovat, pak správní orgán poukázal na to, že se otázkou případné liberace ve smyslu § 17i odst. 1 zákona č. 110/1997 Sb. zabýval v rámci napadeného rozhodnutí dostatečně, je to však právě žalobce, který na trh uváděl potravinu, která nesplňovala požadavky potravinového práva. Nese tudíž objektivní odpovědnost za své jednání, tj. odpovědnost za výsledek s možností liberace. Podle žalovaného nelze považovat skutečnosti, které žalobce uvádí v žalobě za aktivní kroky, které by vedly k zabránění správnímu deliktu. Naopak se dá vyčíst, že to měly být kontrolní orgány, které měly zabránit uvádění předmětné nevyhovující potraviny na trh. Takovou argumentaci ovšem žalovaný zásadně odmítá, neboť právní předpisy nikterak nepředpokládají přesun právní odpovědnosti z žalobce na žalovaného. Za účelovou žalovaný považuje námitku žalobce o zpracovaném systému kontroly a vynaložení cca 26 mil. Kč na kontrolu potravin, neboť z tohoto obecného výčtu nijak neplyne, že by žalobce testoval či si nechal testovat předmětnou komoditu – med – případně konkrétní med uvedeného druhu či šarže. Co do námitky ve vztahu k zákonu č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle, žalovaný odkazuje na str. 12 vydaného rozhodnutí ve věci, s tím, že ve znění platném a účinném v době spáchání správního deliktu žalovaného předpis nijak neomezoval v tom, aby si nechal provést rozbor potravin. V dalším pak žalovaný uvádí, že nemůže považovat za vynaložení veškerého úsilí skutečnost, že žalobce se v daném případě spoléhal na to, že výrobci bylo

uděleno označení kvality KLASA, neboť skutečnost byla jiná. Konečně, toto označení bylo výrobku odebráno. K namítanému vyjádření ministra zemědělství pak žalovaný trvá na tom, že z něho nelze vyvozovat, že by obchodní řetězce neměly kontrolovat potraviny, které uvádějí na trh a měly by se pouze spoléhat na to, že dozorové orgány objeví nedostatky při své kontrole. K návrhu důkazu spisem Státní veterinární správy žalovaný uvádí, že tento nepovažuje za nezbytný, neboť žalobce uvádí, že nedostatky medu nebyly kontrolními orgány zjištěny při dovozu do ČR, avšak předmětný med má deklarovanou zemi původu Českou republiku, informace týkající se přepravy medu z Ukrajiny do EU, celní kontroly a problematiky vztahující se k RAFFS jsou tedy nepřiléhavé. Žalovaný je přesvědčen, že prokázal porušení povinnosti žalobce, kterou mu ukládalo komunitární potravinové právo, nad rámec svých zákonných povinností žalobce nevynaložil žádnou aktivní činnost k tomu, aby se mohl své zákonem dané objektivní odpovědnosti zprostit. Odpovědnost právnických osob za správní delikt je konstruována ve veřejném právu objektivně, v daném případě proto žalobce, jako provozovatel potravinářského podniku, který uvádí na trh potraviny, nese podle zákona objektivní odpovědnost za zjištěný nedostatek na jeho provozovně. Konstrukce objektivní odpovědnosti není absolutní – zde odkaz žalovaného na shora uvedené ust. § 17i odst. 1 zákona č. 110/1997 Sb. – vynaložení veškerého úsilí, které lze požadovat k zabránění porušení povinnosti, však u žalobce nebylo zjištěno. Žalovaný má za to, že povinnost provozovatele uvádět na trh pouze potraviny, jež splňují veškeré požadavky právních předpisů, je nesporná.

K námitce nepřiměřenosti pokuty správní orgán trvá na tom, že za uvádění na trh potraviny Med květový Včelko á 900 g, DMT: 21. 8. 2018, byla žalobci uložena pouze jedna pokuta 300.000,- Kč. V dalších rozhodnutích řešených jinými prvostupňovými orgány se sice rovněž jednalo o med, avšak jiné šarže a případně i jiných druhů, tudíž se nejedná o ukládání pokut za tentýž správní delikt opakovaně, ani o kumulaci trestu. Srovnání s 5 mil. pokutou udělenou v rámci „metanolové“ aféry, případně s pokutou ve výši 1,2 mil. Kč výrobcí není dle žalovaného případné, pokutu uložil jiný orgán. Posouzení výše uložených pokut je závislé na konkrétních skutkových okolnostech dané věci, které zvláště u pokuty uložené jiným správním orgánem nejsou žalovanému známy, tudíž se k nim nemůže náležitě vyjádřit. V předmětné věci naplnil žalobce skutkovou podstatu správního deliktu dle ust. § 17 odst. 1 písm. p) zákona č. 110/1997 Sb., za tento delikt bylo možné uložit pokutu až ve výši 50 mil. Kč. Při zvážení výše pokuty tak správní orgán přihlédl k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu spáchání a jeho následkům a okolnostem, za nichž byl spáchán, dle § 17i odst. 2 tohoto zákona. Žalovaný neshledává žádnou z žalobních námitek důvodnou a navrhuje proto zamítnutí žaloby.

Žalobce reagoval písemnou replikou ze dne 27. 4. 2016, v níž jednak zopakoval své dřívější námitky (viz shora), posléze se podrobněji zabýval judikaturou Nejvyššího správního soudu, vztahující se ke správním deliktům. Uvedl, že i když je v případě trestného činu znakem pokračování subjektivní znak jednotného záměru, kdy pachatel musí subjektivně alespoň v nejhrubších rysech zamýšlet, tedy záměrně připravovat, plánovat i další útoky, není možné splnění tohoto znaku dovozovat u přestupků, k jejichž trestnosti zpravidla postačí zavinění z nedbalosti a u správních deliktů právnických osob, kde není možné tento subjektivní znak naplnit vůbec, protože právnické osoby nemohou pojmout a realizovat jednotný záměr vyžadující jednotnou vůli a úmysl pachatele. Znak společného (jednotného) záměru stojí mimo skutkovou podstatu správního deliktu. V rozhodnutí ze dne 17. 7. 2014, sp. zn. 9 Afs 55/2013 se NSS věnuje otázkám správního trestání a použití trestněprávních předpisů ve správním řízení a právní názor, že vzhledem k tomu, že normy trestního práva samy institut pokračujícího deliktu neupravují a je tedy třeba analogické aplikace pravidel stanovených trestním právem v případech, kdy správní právo určitou otázku vůbec neřeší a

takový výklad nevede k újmě účastníka řízení, pak vyjádřil ve svém rozhodnutí ze dne 16. 4. 2008, sp. zn. As 27/2008. NSS odkázal na § 116 trestního zákoníku, podle něhož je pokračováním v trestném činu takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu a jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou i souvislostí v předmětu útoku. Žalobce je přesvědčen, že veškeré podmínky pro pokračování ve správním deliktu při analogické aplikaci trestního zákoníku byly splněny. V prvně citovaném rozhodnutí NSS pak soud dospěl k závěru, že u právnických osob je vyloučeno posuzování míry zavinění a jejich odpovědnost je založena zásadně bez ohledu na zavinění, tedy, žalobce uvádí, že pro naplnění podmínky jednotného záměru u pokračujících správních deliktů postačí, že si byl žalobce vědom své zákonné povinnosti a tuto porušil. S opětovným poukazem na řízení, vedená ve věci nevyhovující potraviny – medu, dodané jedním výrobcem, u nichž bylo zjištěno, že nevyhovují ve znaku reziduí – antibiotik, pak žalobce uvádí, že žalovaný porušil zásadu ne bis in idem. Pokud by tomu tak nebylo, došlo by k nerovnému posuzování provozovatelů potravinářských podniků s přeshraniční oblastní působností oproti regionálním. Žalobce uvádí, že při rozhodování o výši pokuty v působnosti různých oblastních inspektorátů SZPI z důvodu spáchání správních deliktů v oblasti potravinového práva je zcela běžnou praxí správního orgánu požadovat v rámci součinnosti celkový objem dodávek nevyhovujících potravin do centrálního skladu žalobce a počet výrobků distribuovaných v rámci celé prodejní sítě. Kontrolní činnost se neomezuje pouze na kontrolovanou provozovnu, ale žádostí o součinnost je žalobce, jako nadregionální provozovatel potravinářského podniku, hodnocen v rámci celorepublikové činnosti. V případě pokračujících správních deliktů by tomu nemělo být jinak. K námitce vynaložení veškerého úsilí, které lze na žalobci požadovat v rámci zabránění porušení právní povinnosti, pak žalobce opět odkázal na spis Státní veterinární správy sp. zn. SVS/2016/020151-8, z něhož lze dovodit, že SVS učinila vše, aby zabránila uvádění na trh medu, kontaminovaného farmakologicky účinnými látkami a přesto se nepodařilo zabránit jeho prodeji spotřebitelům v ČR, což žalobce váže k tomu, že žalovaný nemůže poté spravedlivě požadovat na soukromém provozovateli potravinářského podniku, aby on zachytil potravinu, kterou SVS shledala způsobitou pro další zpracování, jako potravinu závadnou.

Dne 2. 11. 2017 při jednání krajského soudu žalobce připomněl svůj závěr o tom, že ve věci se jedná o pokračující delikt, u něhož byl prokázán jednotný záměr, odkazoval na ustálenou judikaturu s tím, že pokračování ve správním deliktu je třeba aplikovat i na případy, kdy je dána objektivní odpovědnost provozovatele potravinářského podniku, byla proto porušena zásada ne bis in idem a žalobce byl zkrácen na svých právech. Dále uvedl, že sám žalovaný uváděl, že pokud jde o kontaminované medy, osobou primárně odpovědnou za jejich analytické vlastnosti je výrobce, jemuž byla uložena pokuta ve výši 1,2 mil. Kč. Součtem všech pokut, uložených žalobci za kontaminované medy, vychází částka 5 mil. Kč, tedy pětkrát vyšší, než samotná sankce, uložená výrobcí potraviny. Zástupkyně žalobce navrhla konstatování jednotlivých článků a tiskových zpráv z médií, které byly přiloženy k žalobě, na provedení dalších důkazů netrvala. Nesoulad názorů na ně je patrný až z jejich hodnocení, jejich obsah je oběma účastníkům znám. Pokud by soud shledal, že se v daném případě nejedná o pokračující správní delikt, pak byla zcela jistě porušena absorpční zásada, když žalovaný vydal v oblasti správních deliktů několik rozhodnutí a v každém dalším pak měla být již dřívější sankce zohledněna. K tomu odkázala na rozhodnutí NSS čj. 1 As 28/2009-62.

Pověřený pracovník žalovaného správního orgánu odkázal na vyjádření ze dne 2. 12. 2016, odůvodnění napadeného rozhodnutí, s tím, že bylo prokázáno, že žalobce dodával na trh kontaminovaný med. Pokuta mu byla uložena vždy za med jiné šarže. Výše pokuty byla

stanovena částkou 300.000,- Kč, zákon umožňuje uložení pokuty až do výše 50 milionů Kč. Pojmový znak jednotného záměru nebyl v daném případě naplněn, nemůže se tak jednat o pokračující správní delikt, nic nenasvědčuje tomu, že by měl žalobce od počátku v úmyslu uvádět na trh nevyhovující medy a že tento záměr následně naplňoval dalšími dílčími útoky. Naopak žalobce poukazuje na to, že udělal maximum pro to, aby tento správní delikt nespáchal, což v podstatě nabourává jeho tvrzení o jednotném záměru. Žalovaný je přesvědčen, že postupoval v dané věci v souladu s právní úpravou a navrhuje proto zamítnutí žaloby.

Krajský soud konstatoval obsah správního spisu, z něhož plyne přítomnost následujících listin:

- Protokol o odběru vzorků, SZPI inspektorát HK, dne 19. 10. 2015 v provozovně žalobce v HK – Med květový Včelko, Zkušební protokol č. 169474/15, č. vzorku CH 15696, Med květový Včelko, analýza provedena ve dnech 9. – 25/11 2015 a Zkušební protokol č. 163771/15, č. vzorku CH 14609, Med květový Včelko, analýza provedena ve dnech 19. 10. – 2. 11. 2015. Přítomna je faktura Státního veterinárního ústavu v Jihlavě č. 15302435 z 13. 11. 2015 na částku 17.745,- Kč,
- Přípis „Žádost o rychlé hodnocení rizika – antibiotika a sulfonamidy v medu“ vyhotovený Státním zdravotním ústavem, Brno, dne 30. 11. 2015, konstatující nedovolené použití látek, ohrožující veřejné zdraví ve smyslu podpory vzniku antibiotické rezistence,
- Doklad o provedených kontrolních úkonech č. D058-60559/15 ze dne 13. 11. 2015, Opatření č. D058-60559/15/C, Opatření č. D058-60559/15/D o likvidaci potravin a vyřazení z trhu, Žádost o poskytnutí součinnosti,
- Doklad SZPI, inspektorát HK, ze dne 16. 10. 2015, o provedených kontrolních úkonech č. D055-60559/15, o odběru vzorků, žádost o poskytnutí součinnosti včetně fotodokumentace, Přípis SZPI žalobci – Informace o uloženém opatření č. D058-60559/15/D ze dne 16. 11. 2015, které se vztahuje na všechny provozovny společnosti v působnosti ČR, Přípis žalobce ze dne 24. 11. 2015 o provedených opatřeních v rámci firmy – zablokování medu a jeho likvidace, dále zaslání nabývacích dokladů žalovanému ze dne 19. 10. 2015,
- Zpráva o analýze č. 1601110365 ze dne 11. 1. 2016, vyhotovená společností INTERTEK, vč. českého překladu, Protokol SZPI, inspektorát HK, č. P018-60559/16 z 25. 2. 2016 – seznámení s výsledky laboratorních zkoušek, pylové zkoušky, z níž plyne nesprávnost označení „český med“,
- Dne 15. 3. 2016 vydáno SZPI, inspektorát Hradec Králové Oznámení o zahájení správního řízení, dále je přítomen Protokol o provedení důkazu listinami mimo ústní jednání (30/3 2016), Vyrozumění o nařízení dokazování listinami mimo ústní jednání (7/4 2016), Protokol o provedení důkazu listinami mimo ústní jednání (19/4 2016), Rozhodnutí orgánu I. stupně ze dne 26/4 2016, Opravné rozhodnutí ze dne 29/4 2016, Odvolání žalobce ze dne 11/5 2016, Napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 24/8 2016.

Krajský soud dále konstatoval žalobcem zaslané články:

- iDnes.cz/Ekonomika – Veterináři potvrdili rekordní pokutu 1,2 milionu za med s antibiotiky,
- Vitalia.cz – Antibiotika v medu: pokračování kauzy Včelpo, Včelpo nevyhovuje, u zahraničních medů se zatím neví,
- SVS – Tiskové zprávy – Státní veterinární správa udělala v kauze Včelpo maximum,
- Produkce medu loni vzrostla o desetinu, med mírně zdražil,
- Zpráva ČT – Novela o významné tržní síle může zvýšit ceny jídla, hrozí obchodníci.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.).

Ze zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, a jeho § 17 odst. 1, písm. p), ve znění k 6. 9. 2016 plyne, že provozovatel potravinářského podniku se dopustí správního deliktu tím, že nedodrží požadavky na bezpečnost potravin podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího požadavky na potraviny. **Dle čl. 14 odst. 2 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002**, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, se nepovažuje potravina za bezpečnou, je-li považována za nevhodnou k lidské spotřebě. **Dle odst. 5** se pak při rozhodování o tom, zda potravina není vhodná k lidské spotřebě, bere v úvahu skutečnost, zda není potravina s ohledem na své zamýšlené použití nepřijatelná pro lidskou spotřebu z důvodu kontaminace cizorodými nebo jinými látkami nebo z důvodu hniloby, kažení nebo rozkladu. V návaznosti na uvedenou právní úpravu pak čl. 23 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 pojednává o případech, kdy potraviny živočišného původu obsahují rezidua farmakologicky účinné látky, a to ve spojení s čl. 14 tohoto Nařízení a s čl. 1 a tabulkou č. 1 přílohy Nařízení Komise (EU) č. 37/2010, o farmakologicky účinných látkách a jejich klasifikaci podle maximálních limitů reziduí v potravinách živočišného původu.

Krajský soud po přezkoumání a projednání věci uvádí, že mezi účastníky řízení nebylo sporu o tom, že žalovaný prostřednictvím laboratorních zkoušek zjistil, že v žalobcem uváděné potravíně na trh - Med květový Včelpo á 900 g., DMT: 21. 8. 2018, byla zjištěna kontaminace farmakologicky účinnými látkami, a to streptomycinu v množství 18,8 g/kg (s odchylkou měření 15 %), sulfadimidinu v množství 4,0 g/kg (s odchylkou měření 17 %) a sulfathiazolu v množství 27,4 g/kg (s odchylkou měření 16 %). Žalobce se však bránil jak uložené pokutě ve výši 300.000,- Kč, která byla uložena jednak za uvedení potraviny na trh v množství 41 kusů (zjištěno při kontrole dne 16. 10. 2015 v provozovně žalobce v Hradci Králové, Pilnáčkova 436/11), tak i za odebrání a uvádění na trh této potraviny v dalším množství 3 319 kusů; tak i její výši, k níž uváděl jednak porušení zásady ne bis in idem, s tím, že vynaložil veškeré úsilí, které lze na něm požadovat, aby porušení povinnosti zabránil a též nepřiměřenosti pokuty, když nebyla vzata v úvahu absorpční zásada.

V úvodu žaloby pak žalobce namítal, že napadené rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné a neobsahuje zákonné náležitosti. K tomu soud uvádí, že taková pochybení v napadeném rozhodnutí neseznal. Náležitosti rozhodnutí upravuje zákon č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen správní řád), ve svém ustanovení § 68, kdy v odst. 1 předepisuje obsah rozhodnutí, a to výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků, v odst. 2 je pak upraveno konkrétně, že ve výrokové části je potřebné uvést řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků – zde názvem a sídlem. V odůvodnění se uvedou důvody výroku či výroků, podklady pro jejich vydání,

úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, i informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V poučení se pak uvádí, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě a od kterého dne se taková lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého orgánu se odvolání podává.

Krajský soud je přesvědčen, že uvedenému požadavku žalovaný svým rozhodnutím ze dne 24. 8. 2016 vyhověl. Žalovaný ve svém rozhodnutí, resp. v odůvodnění svého rozhodnutí vymezil svá kontrolní zjištění, resp. kontrolní zjištění a závěry orgánu I. stupně, odvolací námitky a tyto přehledným způsobem pod písm. A, B, C, D, E, F, vypořádal, dle přesvědčení soudu objektivním a vyčerpávajícím způsobem. Soud tedy po přezkoumání věci konstatuje, že neshledal důvod, pro který by měl přistoupit k zrušení napadeného rozhodnutí z výše namítaného důvodu.

Žalobce namítal porušení zásady *ne bis in idem*, k tomu krajský soud uvádí, že v tomto směru souhlasí s vypořádáním námítky žalovaným, kdy je z předložených materiálů vcelku přehledné, že v sortimentu produktů medu se v rámci republiky jednalo o různé druhy medů i šarže a v různých správních řízeních tak docházelo k ukládání jednotlivých pokut. Absence podmínky jednotného záměru pachatele znamená pak marnou námitku pokračujícího správního deliktu, dle přesvědčení soudu se pak nejedná ani o delikt rázu trvajícího charakteru z důvodu absence kontinuálního jednání žalobce. Zde krajský soud plně odkazuje na argumentaci žalovaného s tím, že odkaz žalobce na jednotlivá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu shora, je s ohledem na různost odlišného skutkového stavu ne zcela přiměřený. Nicméně např. v rozhodnutí NSS ze dne 17. 7. 2017, čj. 9 Afs 55/2013 soud podrobně uvedl, že všechny podmínky spáchání správního deliktu musí být pro vyřčení pokračujícího konání splněny kumulativně a mj. uvádí, že v daném případě porušil žalobce povinnost zaznamenání určitých údajů. Takové skutečnosti však v daném případě nenastaly. V daném případě vychází potrestání žalobce výhradně z jeho objektivní odpovědnosti neuvádět na trh potraviny, nevhodné k lidské spotřebě, a soud je proto přesvědčen, že nepochybil, pokud věc hodnotil odlišně od uvedeného případu.

V dalším pak krajský soud poukazuje na ust. § 140 správního řádu, upravujícího možné vedení společného řízení v případech, kdy různá řízení spojuje též předmět řízení, či jiná věcná souvislost, či skutečnost, že se jedná o totožné účastníky, pokud tomu nebrání povaha věci, účel řízení anebo ochrana práv či oprávněných zájmů účastníků. Soud zde však nemohl přehlédnout, že správní orgán může přistoupit k takovému rozhodnutí na požádání účastníka, případně i z moci úřední (za splnění výše uvedených podmínek), rozhodně však zde není dána pravomoc soudu zrušit vydaná rozhodnutí správního orgánu, pokud k takovému řešení nepřistoupil, neboť právní předpis jednoznačně hovoří o úvaze správního orgánu v jednotlivých případech. Krajský soud v tomto bodě akceptuje odůvodnění žalovaného, že u jednotlivých inspektorátů došlo postupně k zjištěním kontaminovaného medu u různých druhů medů, různých šarží, inspektoráty měly, jak plyne z předložených rozhodnutí oblastních inspektorátů (Praha, Ústí nad Labem, Brno, Olomouc) i různý počet kontrol, z nichž následnou odpovědnost žalobce vyvodily.

Pokud žalobce namítal své vyvinění odkazem na ust. § 17i odst. 1 zákona č. 110/1997 Sb., ve znění, platném v době řízení – *právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila* - pak soud jeho argumentaci nemohl po projednání a přezkoumání věci vyhovět ani v tomto bodě. Žalobce jednak poukazoval na objem každoročně prováděných kontrol za účelem ověření kvality prodávaného zboží, u sortimentu medů však žádné neprokázal ani neuváděl, pouze

odkazoval na dobrou víru jak svoji, tak i dodavatele výrobků, s tím, že v celém procesu (i dovozu medů ze zahraničí) bylo v tomto směru spoléháno na prověřovací proces státních kontrolních orgánů. Sám žalobce pak uvádí, že viník kontaminace není prakticky znám. Soud tak hodnotí ve svém závěru výsledek prodeje kontaminovaného výrobku tak, že přímý viník nebyl určen a tedy se znovu musí navrátit k závěru o objektivní odpovědnosti žalobce, s tím, že v daném případě tak zcela zřejmě nezbývá, než aby žalobci doporučil žádat na svém dodavateli náhradu škody za způsobené potíže při obchodování s výrobkem, které jistě proběhlo na základě smluvních vztahů, které podobné riziko upravují. Krajský soud je přesvědčen, že v daném případě přezkumu zákonnosti a správnosti rozhodnutí správního orgánu není jeho úlohou zkoumat, kdy, kde a jakým způsobem došlo ke kontaminaci medů, a to mnoha druhů, které dříve nesly značku KLASA. Objektivní odpovědnost v tomto smyslu u žalobce totiž znamená, že spotřebitel nebude vystaven riziku spotřeby nevhodného, případně zdraví škodlivého výrobku. Konečně, jak žalovaný uvádí ve svém vyjádření, u výrobku byla deklarována jako země původu Česká republika, soud je proto přesvědčen, že jeho argumentace je zcela přiléhavá. Soud je přesvědčen, že žalobce nelze vyvinít odkazem na případné garance Státní veterinární správy a dalších orgánů. V tomto směru soud považuje oprávnění Státní zemědělské a potravinářské inspekce za nezpochybnitelná.

K nepřiměřenosti výše pokuty, u níž žalobce poukazuje na možné využití absorpční zásady s tím, že jeho výše sankce přesáhla i výši, kterou byla postižena tzv. „metanolová aféra“ pak soud uvádí následující: Z výše uvedených důvodů krajský soud přezkoumával výši uložené pokuty za uvádění na trh potravin Med květový Včelco á 900 g., DMT: 21. 8. 2018, u níž byla zjištěna kontaminace farmakologicky účinnými látkami, a to streptomycinu, sulfadimidinu a sulfathiazolu, a to jednak v množství 41 kusů (zjištěno při kontrole dne 16. 10. 2015 v provozovně žalobce v Hradci Králové, Pilnáčkova 436/11), tak i za odebrání a uvádění na trh této potravin v dalším množství 3 319 kusů. Vzhledem k ohrožení spotřebitelů rizikem možných následků při případné léčbě v dalších obdobích (viz možná rizika, hlášená Státním zdravotním ústavem) a k množství této potravin (viz shora) soud neshledal výši pokuty (a zde vzhledem k možné nejvyšší zákonné sazbě – viz výše), která byla v daném případě uložena, za nepřiměřenou natolik, aby zvažoval její případné snížení, a považuje ji naopak za přiměřenou. I zde pak odkazuje na argumentaci žalovaného, a na jednotlivá zjištění, která se věci samé dotýkají dle přesvědčení soudu negativním způsobem natolik, že výši pokuty nelze považovat za nepřiměřenou, a to je např. i výše uvedené zjištění, že, ač byla deklarována jako země původu výrobku Česká republika, v průběhu řízení vyšlo najevo, že tomu tak zcela zřejmě nebylo a že med byl vyroben i z produktů zahraničních, došlo tak, dle názoru soudu, i k nereserioznímu postupu v informování spotřebitele, a to jak samotným výrobcem, tak i prodejcem, kterým byl žalobce. Krajský soud považuje i tyto skutečnosti za velmi významné, neboť zásadním způsobem nabourávají důvěru spotřebitele v domácí značky jakosti potravin.

Vzhledem ke všem skutečnostem a popsaným okolnostem věci pak soud po provedeném přezkumném řízení dospěl k závěru, že žaloba jako důvodná neobstála a tuto tedy, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Soudní řád správní upravuje ve svém ust. § 60 náhradu nákladů řízení, v odst. 1 pak uvádí, že na tuto má nárok účastník, který byl ve věci úspěšný. Náhradu nákladů řízení účtoval žalobce, který však ve věci úspěch neměl, soud proto náhradu nákladů řízení nepřiznal výrokem II. žádnému z účastníků.

P o u ě n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 9. listopad 2017

JUDr. Magdalena JEŽKOVÁ v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
L. P.